

Ervaringen van moeder en dochter

Mijn ervaringen met het WKS-systeem op De Wederik.

Mijn dochter Emma werd opgenomen in april 2013. Ze was ernstig depressief en ondanks dat ik weinig vertrouwen had en het enorm moeilijk vond om haar op te laten nemen, was opname ons laatste redmiddel.

De eerste dagen waren erg moeilijk. Als heel snel kregen we met de twee zaakwaarnemers van Emma te maken. Ze begonnen onmiddellijk met het herstellen van de band tussen moeder en kind. Door de situatie was de verbinding geblokkeerd. Bij moeilijke momenten als afscheid letten ze goed op en ving onmiddellijk de signalen op. Dan gingen we apart zitten en hadden een gesprek, soms met Emma, soms zonder Emma. Er werd dan gewerkt aan het begrijpen van de situatie en het ontladen van de emoties. We kregen een structuur met aanbevolen activiteiten en dat werkte. Ik had niet veel constructieve of positieve ervaringen met hulpverlening opgedaan, maar de respectvolle manier van benaderen (erkenning voor emoties en moeilijkheden) en de gestructureerde wijze waarop er met onze moeilijkheden werd omgegaan hielpen om die hele moeilijke periode door te komen. Verfrissend was vooral dat er niet betutteld werd. De verantwoordelijkheid werd nooit overgenomen, je werd altijd gehoord en je kreeg advies. De authentieke houding van de begeleiders op De Wederik maakte dat je je veilig voelde.

Vanaf het begin was het duidelijk: wat met de zaakwaarnemers besproken werd, dat was open. Wat je met de procesbegeleider besprak was vertrouwelijk. Helder en helpend. Ik vond het erg fijn dat er geen verborgen agenda's waren, altijd duidelijkheid en openheid.

De structuur op De Wederik heeft in onze beleving gezorgd voor genezing.

Als je me zou vragen wat er nog verbeterd kan worden.....

Zorg voor continuïteit in de crisisopvang van jongeren. Ernstige gevallen hebben geen andere uitweg meer dan opname. Emma heeft er veel te lang gezeten omdat de doorstroming naar hulpverlening blokkeert. Zorg voor een verlengstuk met WKS-structuur als vervolg op crisis- opname, zodat van daaruit de weg naar zelfstandigheid ingeslagen kan worden. Zorg daarbij voor ambulante behandel mogelijkheden. Dat had enorm veel geld bespaard!

Emma ging na De Wederik naar een behandelcentrum. Daar hadden we opnieuw de ervaring die we voorheen ook met de hulpverlening hadden. Ik voelde me niet gehoord en niet serieus genomen. Voor mij was er weer veel sprake van betutteling en onduidelijkheid.

Toen Emma daar eenmaal was, realiseerden we ons wat De Wederik wel bood

Zowel Emma als ik hebben van de begeleiding van De Wederik veel geleerd. We hebben ons opengesteld omdat we ons vertrouwd en veilig voelden. En zo konden we leren hoe we door deze moeilijke periode heen konden komen. Het heeft ons enorm verrijkt en zeer zeker sterker gemaakt. Ik realiseer me heel erg dat het ook de andere kant op had kunnen vallen als Emma niet in De Wederik opgenomen had kunnen worden.

Als ik het voor het zeggen had, zou ik De Wederik uitbreiden! Niet een grotere opvang, maar meer gespecialiseerde kleine opvangcellen zoals De Wederik. Opname kan, als het gedaan wordt zoals op De Wederik, in mijn beleving, veel sneller dan ambulante behandeling zorgen voor verandering. Ook bij kostenoverweging geloof ik dat het daarvan uiteindelijk goedkoper wordt.

Emma is heel sterk geworden en stukje bij beetje geneest ze verder. Wij weten waar we vandaan gekomen zijn, dus verheugen wij ons in iedere fijne dag en ieder succes.

Margriet

Mijn naam is Emma en op mijn 14^e werd ik opgenomen op de Wederik. Ik was toen depressief en had PTSS ook al wist ik dat toen nog niet. Ik heb ruim een jaar op de Wederik gezeten. Ik heb daar heel veel geleerd over mezelf en met hulp van de begeleiders ben ik veel gegroeid. Ik had al heel veel te maken gekregen met hulpverlening op jonge leeftijd en toen ik werd opgenomen had ik niet zo veel vertrouwen meer in het zorgsysteem. Op de wederik was het alleen heel anders dan enige behandeling die ik daarvoor had gehad. Het duurde wel enige tijd voor ik me open kon stellen maar met behulp van mijn zakenwaarnemers werd dat steeds minder. In het begin kon ik zelf niet zoveel beslissen maar naarmate het beter met me ging kreeg ik steeds meer regie over mezelf terug. Voor mij was dat erg fijn en ik heb er veel van geleerd. Ik moest zelf hulp leren vragen en aangeven hoe ik me voelde en wat ik nodig had. Als ik dat even niet kon bood de begeleiding mij een gesprek aan. Ik heb me altijd gehoord kunnen voelen en ook het gevoel gehad dat ik voor vol werd aangezien, eits wat ik bij voorgaande hulpverlening heb gemist. Dat is iets wat me erg hielp om te vertellen hoe ik me voelde en waar ik mee zat. Mijn procesbegeleider mocht ik zelf kiezen waar ik erg blij mee was want zo kon ik iemand kiezen waarmee het goed klikte. Het was voor mij erg fijn om zowel een procesbegeleider te hebben als zakenwaarnemers. Met mijn procesbegeleider kon ik in vertrouwen praten zonder dat daar acties op volgde en mijn zakenwaarnemers nodigden en daagden me uit en hielpen mij naar oplossingen zoeken voor mijn problemen. Ook in de groep jongeren kwam het systeem van zakenwaarnemer en procesbegeleider goed van pas, als we ergens last van hadden maar niet wisten hoe we het aan moesten pakken gingen we naar de groepsprocesbegeleider en als we ergens verandering in wilde voorstellen gingen we naar de groepszakenwaarnemers. Mijn ervaring op de wederik was ondanks hoe ik me voelde toch fijn omdat ik zo veel geleerd heb maar vooral door de lieve mensen die me daar zo geholpen hebben en door alles wat ik geleerd heb. Ik ben blij dat er plekken als deze zijn waar jongeren zoals ik heen kunnen.